

SOF-BULLETTINEN

SVERIGES
OLYMPIAHISTORIKERS FÖRENING

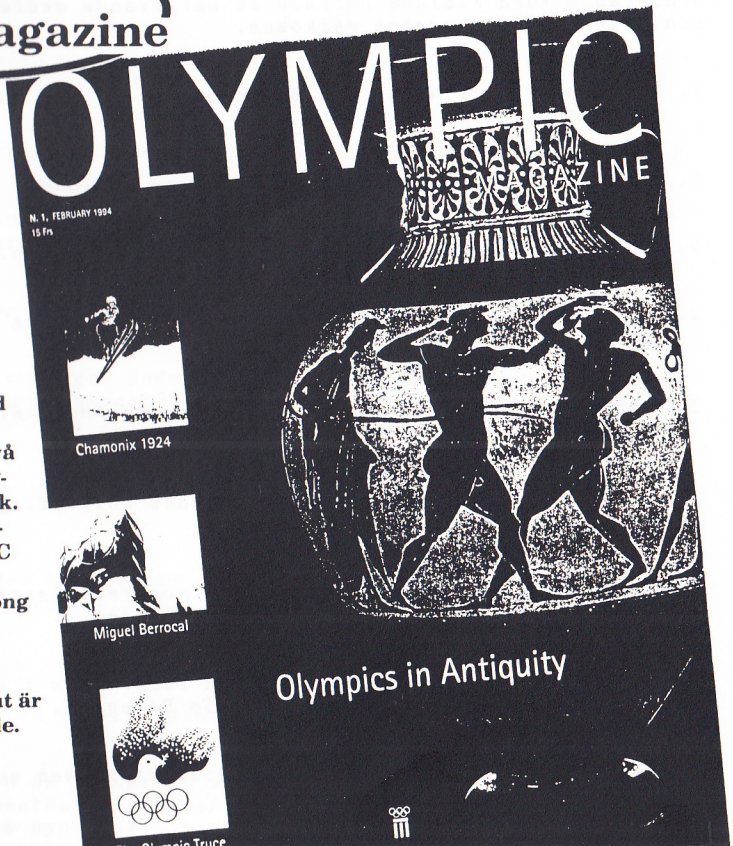
Nr 2 1994

Från starten nr 25

Ordförande: Ture Widlund, Torsgatan 56, 113 37 Stockholm
 Vice ordförande: Owe Fröberg, Gammeltorpsvägen 5 B, 155 00 Nykvarn
 Sekreterare: Karl Örsan, Blommensbergsvägen 112, 117 45 Stockholm
 Vice sekreterare: Börje Larsson, Östermalmsgatan 84, 114 50 Stockholm
 Kassör: Mats Peterson, Sköndalavägen 313, 124 30 Bandhagen
 Redaktör SOF-Bulletinen: Örjan Westberg, Konstgutarvägen 10, 121 44 Johanneshov
 Klubbmästare: Rune Kjellström, Artillerigatan 91, 115 30 Stockholm
 Övrig: Gösta Gärdin (utsedd av SOK)

NYHET: Olympic Magazine

En ny olympisk skrift har sett dagens ljus. Det är det olympiska museet i Lausanne som beslutat ge ut OLYMPIC MAGAZINE. Först numret kom i februari i år. Magasinet, som kommer med ett nummer per kvartal, finns i två versioner, en engelsk och en fransk. Museets information om OLYMPIC MAGAZINE och beställningskupong hittar ni på sista sidan av SOF-Bulletinen. Magasinets layout är mycket tilltalande.

Det kommer ingen Special med detta utskick, beroende på att specialen om Sveriges Olympiska Akademis session i Olympia 1993 var ett dubbelnummer. Nästa Special kommer med höstutskicket.

SOF:s årsmöte

PROTOKOLL FÖRT PÅ RESTAURANG JAKTHORNET I STOCKHOLM DEN 22 MARS 1994

Närvarande: Ture Widlund, Lennart Tegvald, Jakob Lindahl, Fredrik Smedberg, Alf Holmberg, Anders Björhammar, Thomas Söderberg, Lennart Levin, Sonny Ericsson, Werner Schaffer, Vidar Martinell, Rune Kjellström, Örjan Westberg, Börje Larsson, Ove Fröberg, Rune Larsson, Manuel Vargas, Åke Mosell och Ove Karlsson.

Alf Holmberg och Sonny Ericsson är ännu ej medlemmar och således ej röstberättigade.

Ordförande Ture Widlund hälsade de närvarande medlemmarna och blivande medlemmarna välkomna.

1. Beslutades, att mötet var stadgeenligt utlyst enligt Bilaga 1, Kallelsen.
2. Till ordförande för mötet valdes Ture Widlund.
3. Till sekreterare för mötet valdes Börje Larsson.
4. Till justeringsmän, tillika rösträknare, valdes Werner Schaffer och Anders Björhammar.
5. Ordföranden läste upp närvarolistan och fastställde därmed röstlängden enl. Bilaga 2, Röstlängden.
6. Den föreslagna dagordningen godkändes enl. Bilaga 3, Dagordningen.
7. Styrelsens verksamhetsberättelse, som redovisats i SOF-Bulletinen 1-94, godkändes av mötet. Se Bilaga 4.
8. Revisorernas berättelse, som även redovisats i senaste SOF-Bulletinen, godkändes av mötet. Se Bilaga 5.
9. På revisorernas förslag, beviljades styrelsen ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.

10. Verksamhetsplanen, som redovisats i SOF-Bulletinen 1-94, godkändes av mötet. Bilaga 6.

Fred Smedberg tog under denna punkt upp frågan, om vad vi har att lära av de Antika spelens nedgång och fall. Ordföranden föreslog, att ämnet skulle tas upp under punkten övriga frågor.

Östersunds OS-kommitté önskade presentera sin OS-kandidatur vid ett SOF-möte senare i år.

Anders Björhammar meddelade, att Östersund lämnat in en ansökan till Regeringen, om statlig garanti av OS-arrangemanget.

11. Mötet beslutade, att årsavgiften för 1994 skall vara oförändrad, 125 kr per medlem.
12. Till ordförande för de två kommande åren, valdes Ture Widlund.
13. Till styrelseledamöter för två år, omvaldes Ove Fröberg och nyvaldes Karl Örsah och Mats Petersson.
14. Till revisor omvaldes Bo Nilsson på två år.
15. Till valberedningen under ett år, valdes Thomas Söderberg som ordförande och sammankallande samt Sven Ulf Pettersson och Anders Jansson till ledamöter.
16. Inga ärenden fanns anmälda av styrelsen att behandlas av årsmötet.
17. Några ärenden anmälda av medlemmar, att behandlas av årsmötet, fanns ej.
18. Övriga frågor

Det uttrycktes uppskattande omdömen om den senaste SOF-Bulletinen.

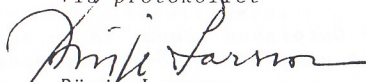
Diskussionen om de antika spelen fortsatte. Ture Widlund ombads, att bearbeta de Olympiska spelens framtidsperspektiv ur historisk synvinkel, samt på ett framtida medlemsmöte, som programpunkt, göra en historisk tillbakablick om Antikens olympiska spel.

Diskussion angående uttrycken Olympiad kontra Olympiska spel vidtog. Viss begreppsförvirring i ämnet föreligger.

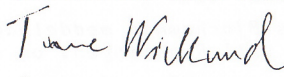
Mötet avslutades av ordförande Ture Widlund, som tackade för visat intresse.

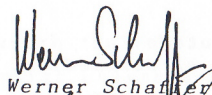
Dag som ovan

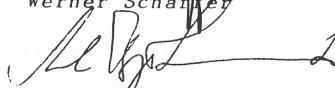
Vid protokollet

Börje Larsson

Ordförande Ture Widlund

Justeringsmän:

Werner Schaffner

Anders Björhammar

Efter mötet kåserade bronsmedaljören Carl-Erik Asplund om sina år som idrottsman, främst inom skridskosporten. Carl-Eriks trivsamma framställning ledde till många frågor och ivriga diskussioner.

Carl-Erik Asplunds meriter – se nästa sida

Medlemsavgiften 1994

Medlemsavgiften för 1994 är oförändrat 125 kronor. Med detta utskick följer en inbetalningsavi. Det borde vara en hederssak för varje medlem att betala sin avgift före maj månads utgång.

Några enstaka medlemmar har ännu inte betalat 1993 års avgift. De får en avi avseende såväl årets som fjolårets avgift, totalt 250 kronor.

Carl-Erik Asplunds meritförteckning

* 14.9.1923 i Föllinge, Jämtland

Var ursprungligen medeldistanslöpare och orienterare med personliga rekord på 1.58.0 på 800m och 8.48.0 på 3.000m. 3:a i fjällorienteringen 1946. En höftskada 1947 gjorde att han måste sluta med löpningen. Började med skridsko i januari 1948.

<u>SM</u>	<u>500m</u>	<u>1.500m</u>	<u>5.000m</u>	<u>10.000m</u>	<u>3.000m</u>
1949 Eskilstuna	22. 50.2	18. 2.45.1	14. 9.28.0	9. 20.19.2	-----
1950 Östersund	17. 48.3	2. 2.26.0	7. 9.00.0	3. 17.54.8	4. 5.20.0
1951 Arvika	8. 46.7	1. 2.23.7	1. 8.25.7	1. 18.08.0	1. 5.11.0
1952 Avesta	15. 47.2	1. 2.29.9	1. 8.32.9	4. 18.26.1	1. 5.02.6
1953 Sala	4. 45.7	1. 2.21.0	2. 8.29.8	1. 17.38.7	(ej SM)
1954 Östersund	8. 47.4	4. 2.27.3	7. 9.15.3	6. 18.45.4	
1955 Mälardalshöjden	8. 49.6	8. 2.35.4	6. 9.27.2	11. 19.57.2	

Svensk mästare på 5x1.000m med IF Castor 1953, 7.58.1, och 1955, 7.51.8.

SM sammanlagt förekom inte på den tiden. 3.000m kördes separat tillsammans med 5x1.000m. Inget SM på 3.000m efter 1952.

<u>NM</u>	<u>Sammanlagt</u>	<u>500m</u>	<u>1.500m</u>	<u>5.000m</u>	<u>10.000m</u>
1951 Östersund	2. 197.187	11. 46.6	1. 2.20.9	2. 8.32.8	2. 17.26.8
1953 Oslo	1. 220.137	10. 48.8	1. 2.44.9	1. 9.01.7	2. 20.44.0

<u>EM</u>	<u>Sammanlagt</u>	<u>500m</u>	<u>1.500m</u>	<u>5.000m</u>	<u>10.000m</u>
1950 H:fors	7. 208.155	10. 48.1	13. 2.32.1	8. 8.54.2	7. 18.38.7
1951 Oslo	4. 199.600	16. 48.1	4. 2.23.4	3. 8.31.7	2. 17.30.6
1952 Östersund	6. 201.343	11. 46.4	4. 2.25.0	5. 8.46.3	4. 17.59.6
1953 Hamar	11. 152.333	14. 47.2	4. 2.22.3	13. 9.37.0	-----

<u>VM</u>	<u>Sammanlagt</u>	<u>500m</u>	<u>1.500m</u>	<u>5.000m</u>	<u>10.000m</u>
1950 E:tuna	12. 226.637	29. 56.2	23. 2.47.3	10. 9.46.4	8. 18.40.6
1951 Davos	6. 207.070	14. 45.7	9. 2.22.5	3. 8.48.2	6. 20.21.0
1952 Hamar	5, 198.905	27. 47.0	7. 2.24.0	6. 8.31.3	5. 17.35.5
1953 H:fors	17. 146.690	20. 46.5	5. 2.22.5	13. 8.46.9	-----
1954 Sapporo	14. 151.660	17. 48.5	15. 2.29.7	14. 8.52.6	-----

<u>OS</u>	<u>500m</u>	<u>1.500m</u>	<u>5.000m</u>	<u>10.000m</u>
1950 Oslo	-----	4. 2.22.6	6. 8.30.7	3. 17.16.6

Svenska rekord:

10.000m	17.26.8	25.2.1951 Östersund
5 x 1.000m	7.58.1	11.2.1953 Stockholm
5 x 1.000m	7.51.8	26.1.1955 Östersund

Personliga rekord:

Sammanlagt	196.615	45.7	2.21.0	8.29.8	17.38.7	24-25.1.1953 Sala
500m	45.1	20.2	1954 Sandviken			
1.500m	2.20.9	25.2	1951 Östersund			
3.000m	4.58.0	5.3	1952 Tönsberg			
5.000m	8.21.8	20.1	1951 Bislett			
10.000m	17.16.6	19.2	1952 Bislett (OS)			

Adelskalendern:	194.077	45.1	2.20.9	8.21.8	17.16.6
-----------------	---------	------	--------	--------	---------

Rapport från vinter-OS 1994

Sammanfattning

Fleråriga omsorgsfulla förberedelser bäddade för ett framgångsrikt genomförande av arrangemangen runt den svenska truppen. Stämningen var hela tiden mycket bra och en allt bättre kontakt och samhörighet växte fram inom laget.

Idrottsligt kunde den svenska truppen ha gjort något bättre ifrån sig, men med tanke på förväntningarna före spelen får resultatet som helhet betecknas som med viss tvekan godkänt.

De norska arrangörerna hade gjort ett enastående arbete och fullföljde med ett serviceinriktat och positivt agerande under själva spelen. "De bästa vinterspelen någonsin!"

Detta, i förening med en entusiastisk publik och bra väder, gjorde vinter-OS i Lillehammer till ett fantastiskt minne.

Förberedelser

De praktiska förberedelserna för vårt deltagande har pågått under flera år med kansliet som effektiv huvudaktör. Mycket tid har också lagts ner för att bygga upp personkontakter i organisationskommittén, vilket är avgörande för att smidigt kunna lösa de problem som kan uppstå under spelen. Dessutom har ett betydande arbete lagts ner för att på plats förbereda olika praktiska detaljer, inte minst inkvartering och service för den ledar- och servicepersonal som bodde utanför OS-byn.

Rekognoceringsresor har också gjorts tillsammans med samtliga förbundskaptener. OSF har dessutom haft goda möjligheter att i egen regi före OS prova arenor och göra sig hemmastadda.

Detta bäddade för ett smidigt genomförande av vårt deltagande.

SOK-staben

Vårt eget ledningsteam i OS-byn på tre personer (Stefan Lindberg, Gunilla Lindberg och Carina Ribjer) fungerade som väntat mycket bra tillsammans. Vi hade dessutom mycket stor hjälp av de värdinnor, Margit Tidemand Ruud och Kristin Wislöff, som LOOC ställt till vårt förfogande. De tog på sig ett stort ansvar och gick mycket bra in som medlemmar i vårt arbetslag. Samarbetet med, och inom, det medicinska teamet hanterades mycket bra via vår chefsläkare. (se bilaga)

I Hamar gavs Jan Marmståhl, skridskoförbundet, mandat att vid behov representera truppledningen. Till sin hjälp hade han en LOOC-värdinna, Vibeke Westheim. Även här fungerade allt bra.

Samspelet med personalen vid "Sverigehuset" och ansvariga för SOKs gäster fungerade, ur vårt perspektiv, mycket bra.

OS-byn

Det var mycket uppskattat av aktiva och ledare att så gott som hela OS-truppen bodde samlat i en OS-by. Det var efterlängtat efter den splittring som varit vid de senaste vinterspelen. Undantaget var våra skridskoåkare. De var förlagda i OS-byn i Hamar, vilket i och för sig fungerade väl.

OS-byn var dessutom mycket trevlig och vi hade lyckats få en strategisk placering i byn för den svenska truppen. De farhågor som fanns före spelen vad gällde t ex ljudisolering och trängsel, komparerades mer än väl av trivseln i övrigt och de väl tilltagna gemensamma utrymmena för truppen.

Som vanligt blev SOKs kontor en naturlig samlings- och informationspunkt, en centralpunkt i det svenska kvarteret, både för ledare och aktiva.

TV-apparater och video placerades ut endast i de gemensamma utrymmena, vilket bidrog till att minska störningsrisker och till att vi fick naturliga mötesplatser för de aktiva från olika idrotter. Traditionellt placerade vi också ut kaffebryggare, knäckebröd, kaviar, "bilar", sällskapsspel och svenska tidningar på lämpliga ställen. Vi hade även ett antal luftfuktare med för att där så önskades kunna kompensera den torra luften i lägenheterna.

Vårt "sparkprojekt" blev mycket uppmärksammat i byn. Tyvärr minskades vår glädje över de fina blågula sparkarna i takt med att sandningen på gångarna utökades.

Matsalen hade, som förväntat, ett rikt varierat och vällagat utbud. Köer uppstod mycket sällan. Även all övrig service i byn var lättillgänglig. Det aktivitetsutbud som erbjöds i byn utnyttjades relativt begränsat.

Resor

Researrangemangen och mottagning/ackreditering fungerade bra. Truppens inesor kom i relativt stor utsträckning att ske med bil, vilket vid några tillfällen innebar överraskningar både för oss och berört OSF. Likväl fungerade allt smidigt, mycket beroende på det fina förarbetet och att Gunilla och Carina var tidigt på plats och justerade de sista detaljerna.

Transporter

Transporterna i samband med träning och tävling fungerade bra och vi kunde via de fordon och de chaufförer vi disponerade snabbt och flexibelt tillgodose alla viktiga transportbehov. Vi etablerade omedelbart ett mycket bra samarbete med "vårt" chaufförsteam och dess bas, vilket vi hade mycket stor glädje av. Däremot måste konstateras att "fritidstransporter", t ex bussar mellan OS-byn och centrum inte fungerade acceptabelt.

Massmediakontakter

Så gott som dagligen hölls presskonferenser i SOKs regi. De inriktades främst på information "inför tävlingar", medan huvuddelen av presskontakterna "efter tävling" hanterades direkt vid den aktuella arenan. Mönstret för dessa möten med pressen hade överenskommit med de olika idrotterna och även i samspel med mediarepresentanter.

I huvudsak fungerade detta tillfredsställande. Genomförandet komplicerades emellertid dels av transportproblemen dels av att inte alla grenars egna presskontaktmän var lojala mot det fastlagda upplägget. Detta ledde till en del störningar och onödig irritation både bland mediafolk och ledare/aktiva. Större kraft än avsett fick därför ägnas åt att styra upp dessa arrangemang.

Dagarna före invigningen ordnades så att alla representanter för media som så önskade kunde besöka boendezonen i OS-byn. Därefter skedde alla sådana kontakter i den internationella zonen.

Varje kväll lämnade vidare SOK, via datanätet, aktuella fakta inför den kommande dagens aktiviteter. Ett stort antal media-kontakter hanterades eller vidareförmedlades dessutom löpande via SOK-kontoret.

Intern information och samverkan

Kontaktvägarna inom truppen var korta och snabba. SOKs kontor fungerade som en naturlig infocentral. 6 interna ledarmöten arrangerades. Då fördes bl a informationen från truppchefs-möten i byn vidare. De mobila telefonerna var till ovärderlig nytta för det interna sambandet.

Kvällen före invigningen arrangerades en gemensam samling och middag för hela den svenska truppen. I stort sett samtliga var på plats och vår bedömning är att detta var värdefullt för att ytterligare förstärka lagandan.

Invigningsceremonin är en viktig samlingspunkt för truppen. Det är också glädjande att konstatera hur angelägna de aktiva var att kunna delta vid invigningen. Den blev därför en viktig gemensam upplevelse. På grund av att Tre Kronor "valde" att dra ut på finaldramatiken så länge som möjligt så blev däremot avslutningen ett mer splittrat äventyr.

Andra för truppen gemensamma aktiviteter var den välkomst-ceremoni som arrangerades i OS-byn, där ungefär hälften av de aktiva deltog, och den mottagning som ambassaden arrangerade i närvaro av bl a det svenska kungaparet.

Intresset för att besöka varandras tävlingar och heja fram sina lagkamrater varierade, men ökade i takt med att OS framskred och man lärde känna varandra. Ishockeylaget och dess matcher hade stor betydelse som samlande kraft för truppen.

Utrustningen

OS-utrustningen var mycket uppskattad och omdömen som "snygg", "praktisk" och "användbar" var de vanligaste. Storleksmässigt fanns dock en hel del problem. Det mesta av detta kunde dock rättas till genom byten på plats.

Truppens resultat (se bilaga)

Den svenska truppen bestod av 88 aktiva. Resultatet innebar 2 guld (Pernilla Wiberg i alpin kombination samt Tre Kronor) och ett silver (Marie Lindgren i freestyle hopp), sammantaget 10 poängplatser och 30 placeringar bland de 12 bästa. Sverige blev 10:e nation i medaljligan och erövrade 32 nationspoäng.

Reflektioner

Förberedelserna kan ytterligare förbättras. Samspelet med OSF bör utvecklas än mer under förberedelseperioden. Det gäller både rent idrottsligt och för uppföljning och dialog inför uttagningar. Även när det gäller serviceapparaten, t ex det medicinska stödet och organisationen av mediakontakterna, kan mycket vinnas på en större aktivitet från SOKs sida och ett mer kontinuerligt samarbete med OSF.

Ordförandena i vinter-OSF efterlyste i samband med spelen ett initiativ från SOK för en större samordning av elitidrottsutvecklingen och en kraftfullare satsning på förberedelserna inför OS. Man ville också se en tydligare kvalitetsspetsning och en mer markerad prioritering av resurserna. Det finns från OSF ett intresse och en beredskap för att engagera sig hårdare i ett sådant utvecklat samarbete med SOK på alla nivåer, från ordförandenivå, projektledare, förbundskaptener och tränare till den övriga stödapparaten runt de aktiva.

I ett par skeden av vistelsen i Lillehammer kom fokus starkt att riktas mot reklamregler och rättighetsfrågor. Detta kom att kräva en hel del energi. Fortfarande misstolkas oftast de gällande reglerna i media. Referensramen förefaller ännu vara uteslutande en redan avklarad "amatördebatt". En viktig kärna i de gällande reglerna är ju istället att säkra NOCs kontroll över dess rättigheter på marknaden. En allmän reflektion är att SOK ännu inte utnyttjar alla de möjligheter vi har när det gäller marknadsföring.

SOKs arbetsformer utvecklas underhand. Det är nu viktigt att gå vidare i dialogen med OSF för att ytterligare rusta oss så att vi kan möta dagens, och morgondagens, krav och ta vara på de nya möjligheterna.

Stefan Lindeberg
chef de mission

Gunilla Lindberg
ass chef de mission

Bibliografi**Gottfried Schödl: *The Lost Past.*****International Weightlifting Federation, Pf 614, 1374 Budapest, Ungern. 1992.
171x241 mm. 304 s. US dollar 18.- (inkl porto)**

Det finns gott om böcker i en del idrotter som behandlar dess historia. I tyngdlyftning finns det få, i varje fall på språk tillgängliga för en västeuropé. Presidenten i International Weightlifting Federation, Gottfried Schödl, Österrike, har rått bot på detta och skrivit om tyngdlyftningens historia.

GS beskriver lyftsportens knaggliga väg till en världssport. När sporten sköt fart under andra hälften av 1800-talet tävlade man i en mängd olika grenar, enarmslyft, tvåarmslyft, lyft med en vikt i vardera handen, repetitionslyft osv. Hur man räknade fram det slutliga resultatet varierade också, olika typer av lyft var olika värda, det förekom tom stilpoäng, som i t ex backhoppning. Bristen på enhetliga tävlingar och regler var besvärande för sportens internationalisering.

"Världsmästerskap" i tyngdlyftning (och brottning som på den tiden betraktades som en sport med namnet atletik) utlystes av enskilda klubbar och/eller förbund. Grenar och regler var det arrangerande landets vilket alltid gynnade hemmalyftarna. 6 st "VM", det första 1891, har man hittat före 1905, då det första internationella förbundet bildades. Det fick namnet Amateur Athleten Weltunion och omfattade brottning och tyngdlyftning. Det förbundet blev aldrig den samlande kraft många hoppats på, det lamslogs av interna strider.

Man blev varse att tyngdlyftningen inte hade någon internationellt organ som kunde påverka IOK om att tyngdlyftning borde vara med på OS-programmet. Den var med 1896 i Athen men inte i London 1908 och Stockholm 1912. Det blev väckarklockan. Den 15 juli 1912 på Hotel Continental i Stockholm samlades representanter för 12 nationer, däribland märkligt nog inte Sverige, som beslöt bilda ett nytt förbund, Internationaler Weltverband für Schwerathletik, liksom det tidigare för både brottning och tyngdlyftning. Stadgar och regler skulle antas på ett möte nästa år i Berlin. (Exakt samma tågordning som för allmän idrott.) Där ändrades namnet till Internationaler Amateur-Weltverband für Schwerathletik. På IOK-kongressen i Paris 1914 beslöts att tyngdlyftning skall vara med på OS-programmet i enlighet med internationella förbundets regler.

Efter första världskriget var de då ledande lyftarnationerna, Tyskland och Österrike ute i kylan. På initiativ av den i Schweiz födde, naturaliserade fransmannen, Jules Rosset, bildades ett förbund enbart för tyngdlyftning, Fédération Internationale Haltérophile, FIH, i samband med OS i Antwerpen 1920. 1950 togs kroppbyggning upp på programmet och namnet ändrades till Fédération Internationale Haltérophile et Culturiste, FIHC. 1968 ströks kroppsbyggning, och namnet återgick till FIH, men i gengäld togs man upp styrkelyft. Redan året därpå, 1969, beslöts, på rekommendation av medicinska kommissionen, att avföra styrkelyft. 1972 ändrades namnet till nuvarande International Weightlifting Federation. 1983 togs damlyftning formellt upp på programmet och 1987 hölls första VM. IWF hade 1993 156 medlemsländer och är därmed det till storleken 6:e internationella förbundet.

Efter 1920 följer en saklig framställning av internationella för-

bundets (FIH, FIHC, IWF) historia, Genom sin ställning som IWF:s president har GS haft tillgång till allt källmaterial. Vad man saknar är den tyngdlyftning av världsklass som bedrevs utanför internationella förbundet, i Sovjet före 1946, i Kina 1958-74 och i arbetarsportförbunden under mellankrigstiden. 185 världsrekordnoteringar i Sovjet och 19 i Kina blev aldrig godkända. Antalet världsrekord i arbetarsportförbunden är ej känt, bara att de officiella världsrekorden överträffats ett antal gånger.

Boken avslutas med förteckningar över IWF:s (och dess föregångares) styrelseledamöter genom tiderna, medlemsländerna i kronologisk ordning och per världsdel, världsrekorden genom tiderna inkl de slopade 1-armsgrenarna, damer och juniorer, OS och VM genom tiderna samt medaljsammanställningar för OS och VM.

Boken är en ovärderlig källa för de som vill följa sportens utveckling sedan andra hälften av 1800-talet till våra dagar. Stora prestationer, förändringar i reglerna, teknik- och resultatutveckling, intern organisation och stridigheter, allt behandlas. Synd bara att boken kom ut redan 1992. I och med utgången av 1992 gick en epok i graven, den sedan 1913 gällande viktklassindelningen ändrades. Hade boken kommit ut 1993 hade den innehållit kompletta världsrekordlistor för de gamla viktklasserna, nu saknas 1992 års världsrekord.

Ture Widlund

Så minns vi Johan Skommar

Den alltid lika glade och hjälpsamme idrottsvännen Johan Skommar, Lima, Dalarna, avled i februari 1994, strax före vår gemensamma resa till OL i Lillehammer.

Johan tillhörde Sveriges Olympiahistorikers Förening, Dalarnas Idrottshistoriska Förening, Svenska Skidspelens supporterklubb och han var under många år instruktör inom Svenska Castingsförbundet och en förnämlig utöware av denna sportgren.

Johan var särskilt intresserad av skidsport, naturligt nog, eftersom han var född och uppväxt i skidmetropolen Lima.

Han besökte sitt 44:e skid-SM i Sollefteå i år. Han hade dessutom upplevt cirka 35 Holmenkollentävlingar, cirka 15 olympiska spel och lika många VM.

Vi minns honom som den sanne idrottsvännen och en av eldsjälarna inom Club Mexico, med minutösa organisationsförmåga inför alla utländska sportresor.

Han blev 68 år gammal.

Arne E. Nilsson

Äldre SOF-Bulletinen och SOF-Bulletinen SPECIAL

De som önskar köpa äldre nummer av SOF-Bulletinen eller SOF-Bulletinen SPECIAL kan beställa av ordföranden eller kassören, som skickar mot räkning. Portokostnaden tillkommer. Vanliga SOF-Bulletinen kostar 5:- per styck, SPECIAL 10:- per styck.

Undantag är S-16 (Encyklopedia of Olympic Games 1924-1988, Speed Skating) som kostar 40:-. Vissa nummer kan vara slut. Se även senaste SPECIAL (S-25), där en förteckning över tidigare utgåvor finns på sista sidan.

February, 1994
Year of Sport and the Olympic Ideal

Dear reader,

“OLYMPIC MAGAZINE”, is a new quarterly publication, conceived with the aim of giving information about all the cultural, sports and social activities taking place in the Lausanne Olympic Museum.

In this, its centenary year, the Olympic Movement generates more interest than ever. This is evident in the interest and regard aroused by our Museum. The Olympic Museum has welcomed over 120,000 visitors since its inauguration on 23 June 1993.

The Museum needs its own mouthpiece for the community. This is OLYMPIC MAGAZINE's raison d'être. We want it to be a permanent link with our sponsors and benefactors, a way for the great Olympic family to participate in this project that brings together sport and culture.

Art, artists, athletes, history, debates, accounts, memorabilia, sponsors, images, exhibitions, seminars, conferences, collections, photographs, philately, etc. All this, and more, will be covered in a magazine that we hope will both move and interest the reader. We would like to invite you to take part, completing the enclosed Subscription Form and sending us your comments. Your suggestions will be our guide.

“OLYMPIC MAGAZINE” is born in the year that the IOC celebrates its 100th anniversary. To show that it is as young as ever and faithful to the eternal principles.

The “OLYMPIC” Editors

Skicka kupongen till **Musée Olympique Lausanne • 1, Quai D'Ouchy, CH-1001 Lausanne, SUISSE**

OUI, JE DESIRE M'ABONNER AU MAGAZINE OLYMPIC DU MUSÉE OLYMPIQUE LAUSSANE.

YES, I WANT A SUBSCRIPTION TO OLYMPIC MAGAZINE OF THE OLYMPIC MUSEUM LAUSSANE.

Annual Prize/Prix (4 issues/números).....68 CHF (Europe) English
80 CHF (Outside Europe) Français

Name / Nom

Company / Société

Adress / Adresse

Poste Code/ Code postal..... Country / Pays

Method of payment / Règlement (En francs suisses uniquement/ Only Swiss Francs)

Cheque Pay to/ Chèque à l'ordre de: Musée Olympique Lausanne, 1, Quai d'Ouchy, Suisse.

Transfert / Par virement bancaire à Union de Banques Suisses Lausanne, compte 225.187.30. W 243

Signature